

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 457/2022-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovenskej lyžiarskej asociácie**, Karpatská 3256/15, Poprad, IČO 42 133 700, zastúpenej advokátskou kanceláriou JURIDIKA advokátska kancelária s. r. o., Párovská 26, Nitra, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ivan Drdoš, proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 74 S 5/2022-201 z 13. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 20. júna 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a nahradiť trovy konania.

2. Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola žalobcom v konaní vedenom krajským súdom o preskúmanie rozhodnutia žalovaného Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“). Rozhodnutím žalovaného č. MF/014491/2021-243/1134 z 10. novembra 2021 bolo potvrdené rozhodnutie Úradu vládneho auditu č. 186/7737/21/15

z 20. augusta 2021 o uložení sankcie za porušenie finančnej disciplíny v súhrne 125 816,39 eur s príslušenstvom. Súčasne so žalobou žiadala, aby krajský súd rozhodol aj o jej návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Krajský súd o návrhu sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žaloby rozhodol napadnutým uznesením tak, že návrh sťažovateľky zamietol.

3. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd nezistil zákonný dôvod na priznanie odkladného účinku z dôvodu, že sťažovateľka neosvedčila skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že by jej v danom prípade okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, hospodárska škoda či finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok, a to nielen v hypotetickej rovine. Sťažovateľka tvrdila len to, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy by mohlo dôjsť k vzniku závažnej ujmy vo finančnej sfére, ktorá môže ohroziť činnosť a chod sťažovateľky a mohla by viesť k ohrozeniu existencie sťažovateľky. Krajský súd konštatoval, že sťažovateľka vo svojom návrhu len všeobecne uviedla, aký následok hrozí (ohrozenie fungovania), ale neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že výkon rozhodnutia správneho orgánu by skutočne mohol mať za následok nenapraviteľnú ujmu na strane sťažovateľky. Sťažovateľka neosvedčila svoju aktuálnu ekonomickú situáciu (napr. príjmy a výdavky súvisiace s jej činnosťou, výšku prevádzkových nákladov vrátane mzdových, disponibilné zdroje, hodnotu majetku a pod.). Vychádzajúc z uvedených zistení, krajský súd návrh zamietol podľa § 188 Správneho súdneho poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti krajskému súdu vyčíta nedostatočné a arbitrárne právne posúdenie veci. Ich podstata spočíva v nesprávnom vyhodnotení všetkých okolností, ktoré viedli k podaniu jej žaloby a tam uvádzanej skutočnosti, že stanovený finančný odvod a penále bude musieť získať nad rámec svojho plánovaného rozpočtu a zdrojov financovania. Ďalej tiež vyjadruje svoj názor, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie vníma ako súčasť spleti konaní, ktoré majú znaky šikany zo strany príslušných orgánov verejnej moci s cieľom spôsobiť ukončenie činnosti sťažovateľky. Sťažovateľka aj v sťažnosti poukazuje na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a tvrdí, že by v prípade zaplata odvodu a penále nemala dostatok vlastných finančných prostriedkov, čím by mohlo dôjsť k jej faktickému a právnemu zániku. Poukazuje na to, že v súvislosti so svojou finančnou situáciou v žalobe uviedla, že sa súdnou cestou (konanie vedené Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 5 S 231/2020) domáha svojich práv spojených so statusom národného športového zväzu a zabezpečením jeho financovania, keďže podľa jej názoru jej bolo rozhodnutím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) nezákonne, bez splnenia podmienok, odobraté osvedčenie športového zväzu, čo má význam pre jej zablokovaný prístup k bankovému účtu FIS, na ktorom má finančné prostriedky približne v sume 127 000 eur. Ďalej tiež argumentovala existenciou upomínacieho konania sp. zn. 5 Up 24/2020 vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica z dôvodu pozastaveného

financovania ministerstvom, v ktorom sa domáha zaplata 106 391 eur. Sťažovateľka je presvedčená o tom, že doručila krajskému súdu „celý rad tvrdení a skutočností podložených dokumentmi a inými označenými listinami, ktoré podľa jej názoru preukazujú splnenie podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žaloby“. Odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu preto považuje za nedostatočné a arbitrárne, a na tomto základe dospieva k záveru o porušení svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou sťažnosti je namietané porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým zamietol návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. K porušeniu označených práv malo dôjsť zo strany krajského súdu nedostatočným zohľadnením skutkového tvrdenia sťažovateľky a následným nesprávnym a arbitrárnym právnym posúdením splnenia zákonných podmienok na vydanie rozhodnutia o priznaní odkladného účinku správnej žaloby.

6. Podľa § 185 ods. 1 písm. a) Správneho súdneho poriadku správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

7. Odkladný účinok správnej žaloby upravený v § 184 až § 189 Správneho súdneho poriadku „predstavuje jeden z nových právnych inštitútov správneho súdneho konania, ktoré majú zabezpečiť efektívnu ochranu zo strany správneho súdu, tak aby jeho rozhodnutie mohlo byť nielen formálnym, ale i materiálnym prostriedkom ochrany práv a právom chránených záujmov úspešného žalobcu. Podstatou odkladného účinku je zabezpečenie takého stavu, pri ktorom by správnym súdom preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy nevyvolávali žiadne právne účinky vrátane takých, ktoré by ich zrealizovaním boli považované za skonsumované... Odkladný účinok správnej žaloby má predbežný, zabezpečovací a dočasný charakter a predstavuje určitý ekvivalent neodkladných a zabezpečovacích opatrení v civilnom sporovom konaní a neodkladných a iných opatrení v civilnom mimosporovom konaní. Oproti týmto opatreniam podstatou odkladného účinku je „zmrazenie“ právnych následkov už existujúceho, resp. platného a právoplatného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy... Možnosť priznania odkladného účinku správnej žalobe rozhodnutím správneho súdu je plne ovládaná dispozičnou zásadou... Žalobca môže podať takýto návrh najskôr so správnu žalobou, či už ako jej súčasť, alebo samostatne a najneskôr do konečného rozhodnutia správneho súdu (pozri § 187 ods. 3)... Návrh na priznanie odkladného účinku má v zásade povahu podania vo veci samej (§ 55 ods. 2).

Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo b) § 185. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec závisí vo veľkej miere aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia...“ (Fečík, M. In: Baricová, J.; Fečík, M.; Števček, M.; Filová, A.; a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018. s. 924, s. 926 až 927 a s. 934).

8. Z uvedeného vyplýva, že splnenie podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žaloby bude posudzované vždy individuálne. Napriek tomu by mal správny súd zohľadniť najmä tie dopady a ujmy, ktoré by mohli v dôsledku svojho vzniku zmariť tú ochranu subjektívnych práv, právom chránených záujmov alebo povinností, resp. zákonnosti, ktorú by mohlo poskytnúť rozhodnutie správneho súdu vyhovujúce správnej žalobe.

9. Ústavný súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu (bod 3) dospel k názoru, že obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, pričom nezistil, že by tieto závery krajského súdu boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

10. Tvrdenie sťažovateľky, že krajskému súdu preukázala prítomnosť zákonných dôvodov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe (bod 4), ústavný súd nepovažuje za spôsobilé spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia. Pokiaľ sťažovateľka dôvodila existenciou sporu (sp. zn. 5 S 231/2020, pozn.), v dôsledku ktorého má zablokovaný bankový účet FIS, ako aj upomínacím konaním (sp. zn. 5 Up 24/2022), ktorým sa snaží získať zdroje svojho financovania, a v nadväznosti na to likvidačnými účinkami výkonu rozhodnutia žalovaného, ktorý je predmetom posudzovania v rámci správnej žaloby, ústavný súd konštatuje, že uvedené skutočnosti nedávajú celistvý obraz o aktuálnej finančnej a majetkovej situácii sťažovateľky, keďže neuviedla a tým ani neosvedčila ostatné relevantné skutočnosti pre záver, že by výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného hrozila závažná ujma, hospodárska škoda či finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok.

11. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

12. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky v celom rozsahu odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu